

“Путеви и бунари”

Када долазим кући из школе увек погледам једно старо дрво. Не знам које је врсте, али прија очима да гледам.

Често размишљам о томе шта све је могло да види ово старо живо биће. Када ја био младо стабло можда улица није ни имала асфалт, него само блато и песак. Сигуран сам да на улици су становници имали и бунар којег су заједно користили. Моје старо дрво је видело како се деца играју са водом, лети како се купају и прскају се. У то време у кућама није било воде, и стално су морали да носе воду са бунара кући. Бунар је био важан део старих људи. Бунар је значио опстанак.

Када је ово дрво добро нарасло, већ је пружио сенку за путнике на путу и људима који су дошли по дрво. Стали су на пут, узимали воде и одморили се у његовом плашту. Дрво је било веома поносно и још више се нарасло, оснажио.

Цео дан је гледао путнике, како дођу и оду, како су срећни, радосни или у неком тренуцима тужни. Видео је богате и сиромашне људе, и увек је се чудио како деца брзо расту. Од деце су постали одрасли, а неки су дошли, други отишли. Пут је временом добио асфалт, и створили су се на путу први аутомобили. Време лети.

Моје дрво је временом приметио да бунар више није тако важан део свакодневнице. Полако свако је имао воду и више нису примећивали бунар као пре. Жене више нису ћаскале око бунара, више нису ни животиње пили из бунара. Деца су се пре играли кући него напоље и више нису играли жмурке поред пута. Овом дрвету је већ недостајало бука деце, смех жена и тежак рад мушкараца.

Живот се променио: мање људио је било на улицама, а који су отишли на пут, увек журили. Живот се убрзао, а дрво је још заузимало своје место.

Путеви нашег града су се развијали, а стари бунари су или уништени, или непримећени. Људи су постали себични, и затварали су се у куће.

Како би било добро да данас, када се возамо са другарима, стали код старих бунара, и освежили се леденом водом!

За мене путеви значе промене, а стари бунари значе мир где можемо да станемо на трен.

А старо дрво се бори са ветром, са сушом, и гледа људе на путу, како живот тече, и како не примећујемо чисту радост живота.